

Lovforslag nr. L 206. (Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 30. maj 1979)*

Forslag

til

Lov om varmforsyning

Kapitel 1

Formål og definition

§ 1. Lovens formål er at fremme den mest samfundsøkonomiske anvendelse af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand samt at formindske energiforsyningens afhængighed af olie.

§ 2. Ved kollektive varmforsyningsanlæg forstås virksomhed, der driver følgende anlæg med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand:

- 1) Anlæg til produktion og fremføring af bygas samt anlæg til fremføring af naturgas,
- 2) anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp fra kraftvarmeverker, affaldsforbrændingsanlæg, industrivirksomheder, geotermiske anlæg m.v.,
- 3) fjernvarmforsyningsanlæg,
- 4) blokvarmecentraler med en kapacitet på mere end 1 MJ/s.

Stk. 2. Kollektive varmforsyningsanlæg som nævnt i stk. 1 omfatter ikke virksomhed, der er reguleret i lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning.

Stk. 3. Handelsministeren kan fastsætte regler om, at visse former for kollektive varmforsyningsanlæg helt eller delvis ikke skal være omfattet af loven.

Kapitel 2

Kortlægning og planlægning

§ 3. Handelsministeren sørger for, at der i samarbejde mellem kommunalbestyrelser og

amtsråd udføres en landsdækkende varmforsyningsplanlægning. Handelsministeren kan efter forhandling med de ministre, hvis sagområde særligt berøres, bestemme, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for den regionale og kommunale varmforsyningsplanlægning.

§ 4. Kommunalbestyrelsen skal foranledige en kortlægning af det eksisterende varmebehov, de anvendte opvarmningsmetoder samt de energimængder, herunder overskudsvarme, som anvendes eller vil kunne anvendes i varmforsyningen, og tilvejebringe et skøn over det fremtidige varmebehov og de fremtidige varmforsyningsmuligheder i kommunen. Kortlægningen foretages bl.a. i samarbejde med selskaber, der leverer ledningsbunden energi. Kommunalbestyrelsen udarbejder herefter et oplæg til tilrettelæggelse af kommunens varmforsyning.

§ 5. På det grundlag, der er tilvejebragt i medfør af §§ 3 og 4, udarbejder amtsrådet efter forhandling med kommunalbestyrelserne og selskaber, der leverer ledningsbunden energi, en plan for den fremtidige varmforsyning inden for amtskommunen.

Stk. 2. Planen skal indeholde retningslinier for:

- 1) I hvilke områder nærmere angivne varmforsyningsmetoder fremtidigt skal tillægges en prioriteret anvendelse,
- 2) fremtidig lokalisering af kollektive varmforsyningsanlæg, herunder rørledninger af regional betydning, samt
- 3) lokalisering af særligt varmeproducerende og varmfeforbrugende virksomheder.

Handelsmin. j. nr. 2. afd. 751-79

*) Se FT: 9469, 9508, 11597, 11773; A. 3417; B. 1515. Lov nr. 258 af 8. juni 1979.

Stk. 3. Planen skal endvidere angive:

- 1) En prioriteret rækkefølge for udbygning og etablering af kollektive varmforsyningsanlæg, samt
- 2) om gennemførelsen forudsætter samarbejde mellem flere kommuner.

Stk. 4. De dele af den regionale varmforsyningsplan, der vedrører regionplanlægningen, skal samtidig udformes som forslag til tillæg til regionplanen.

§ 6. Handelsministeren godkender den regionale plan. Eventuelle ændringer i planen skal forhandles med de berørte regionale og lokale myndigheder.

§ 7. Når den regionale varmforsyningsplan er godkendt, skal kommunalbestyrelsen efter forhandling med selskaber, der leverer ledningsbunden energi, udarbejde en varmforsyningsplan for kommunen. Planen skal fastlægge hovedstrukturen og de nærmere retningslinjer for tilrettelæggelsen af varmforsyningen inden for kommunens område. Planen skal tillige indeholde en tidsfølge for etablering af nye og eventuel udbygning af eksisterende kollektive varmforsyningsanlæg samt en angivelse af, hvem der forudsættes at tilvejebringe disse anlæg.

Stk. 2. En kommunal varmforsyningsplan må ikke stride mod den regionale varmforsyningsplan eller beslutninger efter § 3.

§ 8. Amdsrådet påser, at den kommunale varmforsyningsplan er i overensstemmelse med den regionale varmforsyningsplan.

Stk. 2. Fremsætter amtsrådet inden for en frist fastsat af handelsministeren indsigelser i henhold til stk. 1, kan kommunalbestyrelsen ikke vedtage planen endeligt, før der er opnået enighed mellem kommunalbestyrelsen og amtsrådet om de nødvendige ændringer til planen. Kan enighed ikke opnås, afgøres spørgsmålet af handelsministeren efter forhandling med de berørte parter.

§ 9. Handelsministeren kan efter forhandling med de kommunale organisationer samt organisationer for selskaber, der leverer ledningsbunden energi, fastsætte regler for kortlægningens og planlægningens udførelse, herunder fastsætte tidsfrister for deres udarbejdelse samt for planernes offentliggørelse.

Stk. 2. Handelsministeren kan efter forhandling med de kommunale organisationer samt organisationer for selskaber, der leverer ledningsbunden energi, fastsætte regler for, hvordan myndigheder samt virksomheder, der producerer eller leverer ledningsbunden energi, skal inddrages i forberedelsen af varmforsyningsplanlægningen.

§ 10. Handelsministeren kan efter forhandling med de kommunale organisationer samt organisationer for selskaber, der leverer ledningsbunden energi, fastsætte regler for varmforsyningsplanernes revision og ændringer, herunder regler om fremgangsmåde og tidsfrister.

§ 11. Offentlige myndigheder, producenter og leverandører af ledningsbunden energi samt varmebrugere skal efter anmodning meddele handelsministeren, amtsrådene, hovedstadsrådet og kommunalbestyrelserne de oplysninger, der findes nødvendige for varmforsyningsplanlægningen.

Kapitel 3

Overgangsbestemmelser

§ 12. Indtil der foreligger en endeligt vedtaget kommunal varmforsyningsplan, kan handelsministeren efter forhandling pålægge amtsråd og kommunalbestyrelser inden nærmere fastlagte frister at udarbejde en delplan, der kan danne grundlag for gennemførelsen af et eller flere bestemte varmforsyningsprojekter. Handelsministeren kan efter forhandling med de kommunale organisationer fastsætte regler om samarbejdet mellem amtsrådet og kommunalbestyrelserne samt regler om, hvorledes andre myndigheder samt virksomheder, der leverer eller producerer energi, skal inddrages i udarbejdelsen.

Stk. 2. Handelsministeren kan efter forhandling med de kommunale organisationer bestemme, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund ved udarbejdelsen af delplaner, samt fastsætte regler for delplanernes udarbejdelse og offentliggørelse.

Stk. 3. Handelsministeren godkender de i stk. 1 nævnte delplaner. Eventuelle ændringer forhandles med de berørte regionale og lokale myndigheder.

Stk. 4. En godkendt delplan efter stk. 3 har de samme retsvirkninger som en endeligt vedtaget kommunal varmforsyningsplan.

Kapitel 4

Etablering af varmforsyningsanlæg m.v.

§ 13. Kommunalbestyrelserne og amtsrådene skal ved administrationen af denne lov virke for varmforsyningsplanernes gennemførelse og må ikke træffe afgørelser i strid med en endeligt vedtaget kommunal varmforsyningsplan eller en godkendt delplan efter § 12.

I konkrete tilfælde kan de kommunale myndigheder dog dispensere fra en plan efter regler fastsat af handelsministeren.

§ 14. Kommunalbestyrelsen godkender projekter for etableringen af nye kollektive varmforsyningsanlæg eller udførelsen af større ændringer i eksisterende anlæg.

Stk. 2. Handelsministeren kan efter forhandling med de kommunale organisationer bestemme, at godkendelse i henhold til stk. 1 i visse tilfælde meddeles af amtsrådet eller handelsministeren.

§ 15. Handelsministeren kan efter forhandling med de kommunale organisationer fastsætte regler om kommunalbestyrelsernes og amtsrådenes behandling af sager efter § 14, herunder om, i hvilket omfang de berørte grundejere ved afholdelse af møder eller på anden måde skal inddrages i forberedelsen af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg.

§ 16. Til gennemførelse af en endeligt vedtaget kommunal varmforsyningsplan eller en godkendt delplan efter § 12 påhviler det kommunalbestyrelsen at drage omsorg for, at der udarbejdes projekter for kollektive varmforsyningsanlæg, der belyser mulighederne for:

- 1) At et anlæg forsyner et nærmere angivet område med energi til opvarmningsformål i et nærmere angivet omfang,
- 2) at anlægget indrettes på en måde, som sikrer den mest økonomiske anvendelse af energi,
- 3) at anlægget samkøres med andre anlæg.

Stk. 2. Hvis kommunalbestyrelsen forestår udarbejdelsen af et projekt, skal kollektive

varmforsyningsanlæg meddele kommunalbestyrelsen de nødvendige oplysninger.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan påbyde et eksisterende kollektivt varmforsyningsanlæg at gennemføre et godkendt projekt inden en vis frist.

Stk. 4. Hvis et privat kollektivt varmforsyningsanlæg ikke mener at kunne opfylde et påbud efter stk. 3, kan det kræve, at kommunen overtager anlægget. Vilkårene herfor fastsættes i mangel af mindelig overenskomst af de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 57-62 i lov om offentlige veje.

§ 17. Til gennemførelse af en endeligt vedtaget kommunal varmforsyningsplan en godkendt delplan efter § 12, eller hvis det forudsættes i et godkendt projekt efter § 14, kan kommunalbestyrelsen pålægge et kollektivt varmforsyningsanlæg:

- 1) At indrette dets produktionsanlæg således, at angivne former for energi kan anvendes i produktionen,
- 2) at anvende bestemte former for energi i produktionen i et nærmere fastsat omfang.

Stk. 2. Handelsministeren kan fastsætte regler om anvendelse af bestemmelsen efter stk. 1.

§ 18. Hvis det forudsættes i et godkendt projekt for et kollektivt varmforsyningsanlæg, kan kommunalbestyrelsen senest ved udstedelse af byggetilladelse bestemme, at ny bebyggelse ved ibrugtagningen skal tilsluttes anlægget. Kommunalbestyrelsen godkender vilkårene for tilslutningen.

Stk. 2. Handelsministeren kan efter forhandling med de kommunale organisationer fastsætte regler om adgangen til at træffe bestemmelse efter stk. 1.

Stk. 3. Kan ny bebyggelse, der er pålagt tilslutningspligt efter stk. 1, ikke opnå tilslutning til det kollektive varmforsyningsanlæg inden for den i projektet fastsatte tidsfrist på grund af forsinkelse med etablering af varmforsyningen, er kommunen og anlægget, hver med halvdelen, pligtig til uden ekstraudgift for brugerne at sikre bebyggelsen en midlertidig varmforsyning.

§ 19. Hvis det forudsættes i et godkendt projekt for et kollektivt varmforsyningsan-

læg, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at eksisterende bebyggelse inden for en bestemt tidsfrist skal tilsluttes anlægget, bl.a. under hensyntagen til den naturlige udskiftnings-takt for eksisterende opvarmningsanlæg. Kommunalbestyrelsen godkender vilkårene for tilslutningen.

Stk. 2. Handelsministeren fastsætter efter forhandling med de kommunale organisationer regler om adgangen til at træffe bestemmelse efter stk. 1.

Stk. 3. Handelsministeren kan fastsætte regler om, at ejere af ejendomme, der skal tilsluttes et kollektivt varmforsyningsanlæg ifølge en beslutning efter stk. 1, kan få udbetalt en godtgørelse af kommunen og anlægget, der hver udreder halvdelen. Beslutning om udbetaling af godtgørelsen og dennes størrelse træffes af kommunalbestyrelsen. Godtgørelsen fastsættes i mangel af mindelig overenskomst af de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 57–62 i lov om offentlige veje.

§ 20. Kommunalbestyrelsen kan pålægge ejendomme, der ifølge bestemmelserne i § 18 og § 19 kan kræves tilsluttet et kollektivt varmforsyningsanlæg, bidrag til anlægget, når en forsyning herfra er mulig.

Stk. 2. Handelsministeren fastsætter efter forhandling med de kommunale organisationer regler om adgangen til at pålægge bidrag efter stk. 1.

§ 21. Hvis det skønnes nødvendigt til gennemførelse af en varmforsyningsplanlægning efter kapitel 2 eller kapitel 3, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at nærmere angivne opvarmningssystemer ikke må etableres i ny bebyggelse inden for et afgrænset geografisk område.

Stk. 2. Handelsministeren eller amtsrådet kan pålægge kommunalbestyrelsen at træffe bestemmelse efter stk. 1.

Stk. 3. Handelsministeren kan efter forhandling med de kommunale organisationer fastsætte regler om adgangen til at dispensere fra en beslutning efter stk. 1.

§ 22. Handelsministeren kan fastsætte regler om, hvorledes kommunalbestyrelsens beslutninger efter §§ 18, 19 og 21 skal meddeles eller offentliggøres, samt om, at beslutninger-

ne skal tinglyses på de pågældende ejendomme.

Kapitel 5

Ekspropriation

§ 23. Såfremt det er af væsentlig betydning for etableringen af de for et godkendt kollektivt varmforsyningsanlæg nødvendige rørledninger og varmforsyningsanlæg og de til en naturgasforsyning nødvendige fordelings- og distributionsanlæg, der skal levere naturgas til andre formål end rumopvarmning, kan der ved ekspropriation:

- 1) erhverves ejendomsret til arealer, bygninger og indretninger, der er fast knyttet til arealer eller bygninger, samt tilhører hertil,
- 2) endeligt eller midlertidigt pålægges indskrænkninger i ejernes rådighed eller erhverves ret til at udøve en særlig råden over fast ejendom,
- 3) endeligt eller midlertidigt ske erhvervelse eller ophævelse af eller foretages begrænsninger i brugsrettigheder, servitutrettigheder samt andre rettigheder over fast ejendom.

Stk. 2. Ved ekspropriation efter stk. 1, nr. 1, bortfalder alle rettigheder over det eksproprierede, medmindre andet bestemmes i det enkelte tilfælde. Ved ekspropriation efter stk. 1, nr. 2, skal rettigheder over fast ejendom, der stiftes ved ekspropriation, respekteres af indehavere af alle rettigheder over ejendommen, medmindre andet bestemmes i det enkelte tilfælde.

§ 24. Beslutning om ekspropriation efter § 23 træffes af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Handelsministeren kan bestemme, at ekspropriationen foretages af amtsrådet efter forhandling med de berørte kommunalbestyrelser.

Stk. 3. Ved ekspropriationens gennemførelse finder bestemmelserne i lov om offentlige veje § 45 og §§ 47–49 tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Skal der til fordel for samme anlæg samtidig ske ekspropriation i flere amtskommuner, kan handelsministeren bestemme, at ekspropriationen skal ske efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation af fast ejendom.

§ 25. De taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 57–62 i lov om offentlige veje, afgør spørgsmål om erstatning efter § 24, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne og om erstatningens fastsættelse og udbetaling finder lov om offentlige veje § 51, stk. 2–7, §§ 52–56, §§ 63–64, § 66, stk. 1, og § 67 tilsvarende anvendelse.

§ 26. Landbrugsministeren henholdsvis justitsministeren kan fastsætte regler om fremgangsmåden ved matrikulære henholdsvis tinglysningsmæssige berigtigelser, der foranlediges af ekspropriationer efter denne lov.

Kapitel 6

Priser

§ 27. Kollektive varmforsyningsanlæg, kraftvarmeverker samt virksomheder, der har fået bevilling eller tilladelse i henhold til lov om naturgasforsyning til indførsel, forhandling, transport og oplagring af naturgas, kan i priserne for levering af opvarmet vand, damp eller gas indregne nødvendige udgifter til brændsel, lønninger og andre driftsomkostninger, administration og salg samt forrentning af fremmedkapital. Herudover kan der indregnes driftsmæssige afskrivninger og, med det i § 28 nævnte gas- og varmeprisudvalgs tiltræden, henlæggelser til nyinvesteringer og forrentning af indskudskapital efter regler fastsat af handelsministeren.

§ 28. Priser og andre betingelser for de af § 27 omfattede leverancer skal med angivelse af grundlaget for prisfastsættelsen anmeldes til et af handelsministeren nedsat udvalg (gas- og varmeprisudvalget) efter regler fastsat af udvalget.

Stk. 2. De anmeldte priser og betingelser er offentligt tilgængelige, medmindre gas- og varmeprisudvalget tiltræder, at de ikke offentliggøres.

Stk. 3. Priser og andre betingelser, der ikke er behørigt anmeldt, er ugyldige.

Stk. 4. Finder udvalget, at priser eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i § 27, giver udvalget, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af priser eller betingelser.

Stk. 5. Såfremt priser eller andre betingelser må antages at ville medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi, kan udvalget, efter forhandling som nævnt i stk. 4, give pålæg om ændring af priser eller betingelser.

§ 29. Gas- og varmeprisudvalget består af en formand og 13 andre medlemmer, som udnævnes af handelsministeren. Formanden og 7 af medlemmerne skal være uafhængige af forsynings- og kommunale interesser og skal repræsentere forbrugerinteresser og nødvendig sagkundskab. Af de øvrige 6 medlemmer udnævnes 1 efter indstilling fra Danske Elværkers Forening, 1 medlem efter indstilling fra Danske Fjernvarmeverkers Forening, 1 medlem efter indstilling fra Dansk Olie & Naturgas A/S, 1 efter fælles indstilling fra naturgasdistributionsselskaberne, 1 efter indstilling fra Kommunernes Landsforening, og 1 medlem udnævnes efter fælles indstilling fra Københavns kommune og Frederiksberg kommune.

Stk. 2. Udvalgets sekretariatsforretninger varetages af monopoltilsynets direktorat.

Stk. 3. Handelsministeren fastsætter udvalgets forretningsorden.

§ 30. Gas- og varmeprisudvalgets afgørelser skal meddeles skriftligt og indeholde oplysning om de forhold og synspunkter, som har været bestemmende for afgørelsen.

Stk. 2. Med hensyn til udvalgets beføjelser til at kræve oplysning m.v. og til klage over udvalgets afgørelser finder reglerne i § 15, jfr. § 20, og § 18 i lov om tilsyn med monopoler og konkurrencebegrænsninger anvendelse med de fornødne afvigelser.

Kapitel 7

Tilsyn

§ 31. Handelsministeren kan fastsætte regler om vedligeholdelsen af kollektive varmforsyningsanlæg, forsyningsledninger m.v.

§ 32. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med indretningen og driften af kollektive varmforsyningsanlæg.

Stk. 2. Handelsministeren kan fastsætte regler om tilsynet.

Kapitel 8

Bestemmelser for hovedstadsområdet

§ 33. I hovedstadsområdet varetager hovedstadsrådet de opgaver, som ved loven er henlagt til amtsrådene.

Kapitel 9

Klage

§ 34. Kommunalbestyrelsens og amtsrådets afgørelser efter kapitlerne 4, 5 og 7 kan påklages til handelsministeren, jfr. dog § 16, stk. 4, § 19, stk. 3, og § 30, stk. 2.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsens eller amtsrådets afgørelse kan påklages af den eller dem, til hvem afgørelsen er rettet.

§ 35. Klagefristen er 8 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende.

§ 36. Handelsministeren kan bemyndige en under ministeriet hørende styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de afgørelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, kan påklages til ministeren inden 8 uger.

Kapitel 10

Straffebestemmelser, ikrafttræden m. v.

§ 37. Med bøde straffes den, der

- 1) undlader at indhente tilladelse efter § 14,
- 2) tilsidesætter vilkår for en tilladelse efter loven,
- 3) undlader at efterkomme påbud eller forbud efter loven, herunder påbud om at berigtige et ulovligt forhold.

Stk. 2. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Er en af de i stk. 1 og 2 nævnte overtrædelser begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab el. lign., kan bo-deansvar pålægges selskabet som sådant.

§ 38. Ministeren skal over for folketingets energipolitiske udvalg redegøre for mere betydende foranstaltninger, som påtænkes gennemført i medfør af loven.

§ 39. Forslag om revision af loven fremsættes for folketinget i folketingsåret 1984-85.

§ 40. Loven træder i kraft den 1. september 1979, bortset fra kapitel 6, hvor handelsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen.

§ 41. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

K. B. ANDERSEN

/ Jeppe Kristensen